

THE LIBRARY OF THE
GUVERNÖR APR 5 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

JOHN M. THAYERS

BUDSKAP

TILL

NEBRASKAS LEGISLATUR.

228 5
TJUGUANDRA SESSIONEN, 1891.

LINCOLN, NEB.
HENRY BRÜGMANN'S BOKTRYCKERI.
1891.

THE LIBRARY OF THE
APR 5 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

GUVERNÖR

JOHN M. THAYERS

BUDSKAP

TILL

NEBRASKAS LEGISLATUR.

TJUGUANDRA SESSIONEN, 1891.

LINCOLN, NEB.
HENRY BRÜGMANN'S BOKTRYCKERI.
1891.

GUVERNÖR THAYERS BUDSKAP

TILL

NEBRASKAS LEGISLATUR,

1891.

Senatorer och Representanter!

En bestämmelse i konstitutionen stadgar, att guvernören hvarje två-årig session för legislaturen framlägger en berättelse om tillståndet inom staten samt gör sådana rekommendationer, som han anser lämpliga.

DEN AF TORKAN FÖRORSAKADE NÖDEN.

Tillståndet bland en del af befolkningen i några counties af statens vestra hälft är sådant, att jag anser det vara min pligt att rikta eder omedelbara uppmärksamhet derpå. Torkan och heta vindar hafva beröfvat en del af folket alla medel till uppehälle och lemnat andra högst litet att lefva på. I såmunda counties har skörden nästan helt och hållet slagit fel; i andra har mindre än fjerdedelen af en vanlig skörd erhållits.

Rapporter om skördens delvisa felsläende inkommo då och då till mig i September. I Oktober blefvo de mera talrika. Det såg då ut, som om hvarje county skulle kunna sörja för sina egna fattiga; jag lät dem förstå, att detta var min tanke, och uppfordrade dem att genom sina county-kommissarier föranstalta om hjälp för de nödlidande.

Flera counties följde detta råd och fortsatte dermed, tills deras tillgångar voro uttömda. Tidigt i November började ansökningarne om hjälp att ökas med hvarje post och de voro af en så eftertrycklig och bevekande karakter, att jag beslöt att vädja till allmänheten för afhjelpande af våra medborgares mest trängande behof.

För att erhålla mera bestämda underrättelser om tillståndet bland befolkningen i de af torkan hemsökta counties och om möjligt få en ungefärlig idé om antalet af de nybyggare, som under den kommande vintern behöfde understöd, utsåg jag två herrar, Rev. Dr. George W. Martin, kaplan vid

industriskolan i Kearney, och Mr. J. A. Hartley i Lincoln, samt gaf dem i uppdrag att besöka nio counties, från hvilka de mest enträgna hjälpansökningarne kommit, och taga kännedom om tillståndet bland invånarne. De instruerades att resa igenom dessa counties från ena ändan till den andra och med egna ögon taga situationen i betraktande. De utförde samvetsgrant sitt uppdrag och funno tillståndet ännu värre, än det framstälts i de ansökningar, som blifvit mig tillsända.

Deras rapporter öfvertygade mig, att snar och kraftig handling var nödvändig för nödens lindrande. De bekräftade allt, som skrifvits om skördens felsläende med ty åtföljande behof af hjelp.

Min plan har varit att lita på frivilliga bidrag för behofvets afhjelpande, tills denna lagstiftande församling skulle sammanträda. Upprop hafva blifvit gjorda till allmänheten, och i gänsvar ha följande bidrag influtit:

Kol, 84 jernvägsvagnar.

Kläder, 137 barrels.

Kläder, 370 lårar.

Kläder, 70 säckar.

Stöflar och skor, 7 lårar.

Sängkläder, 5 lårar.

Hattar, 2 lårar.

Hominy, 315 pounds.

Mjöl, 247,634 pounds.

Majsmjöl, 115,650 pounds.

Risgryn, 11,875 pounds.

Böror, 29,001 pounds.

Kött, 20,137 pounds.

Kaffe, 398 pounds.

Socker, 1,360 pounds.

Crackers, 1,494 pounds.

Salt, 1,500 pounds.

Majs, 2,023 bushels.

Hafre, 215 bushels.

Hvete, 119 bushels.

Äpplen, 4 barrels.

Groceries, 13 lårar.

Hafremjöl, 324 pounds.

Grahammjöl, 550 pounds.

Potatis, 27 barrels.

Till den 5 Januari 1891.

Som det icke fanns något organiseradt sällskap för utdelningen af bidragen till de hjälpbehöfvande, tycktes det vara guvernörens pligt att taga första steget i denna angelägenhet. Jag organiserade följaktligen en nödhjelpskomité och förordnade George W. Martin till superintendent för understöd, Luther P. Ludden i Lincoln till superintendent för utdelningen och C. W. Mosher, president för Capital National Bank i Lincoln, till skattmästare för statens nödhjelpsfond; W. N. Nason, sekreterare för handelsbörsen i Omaha; R. R. Greer i Kearney, president för statens jordbruksbyrå; John Fitzgerald, C. W. Mosher, Louis Meyer och A. J. Sawyer i Lincoln utsågos att bilda en exekutiv komité. Alla dessa herrar ha med outröttligt nit arbetat för befrämjandet af denna goda sak.

Publiken har i allmänhet gifvit ett frikostigt svar på vårt upprop samt har tillfredsställelsen veta, att den räddat tusentals menniskor från lidande.

B. & M., U. P., Elkhorn Valley- och Missouri Pacific-banorna ha kostnadsfritt transporterat alla bidrag för det nödställda folket. De öfriga jernvägarne i staten voro färdiga att göra detsamma, men till följd af deras läge behöfde vi ej anlita dem.

Att dessa jernvägar gifvit fri transport för alla bidrag berättigar dem till beröm för humant och värderikt bistånd. Utan deras hjelp skulle vi varit nästan maktlösa. De förtjena därför obetingadt vår erkänsla.

För att så nära som möjligt utröna antalet af de menniskor, som delvis eller helt och hållet måste hjälpas af staten, har den mest pålitliga kunskap härom blifvit samlad af ointresserade agenter, som af mig blifvit utsända för att personligen undersöka saken och sända gifva eder tillförlitlig ledning vid edra beslut.

Vi hafva äfven rapporterna från county-embetsmännen, på hvilka förslag till det belopp, som bör anslås, kunna grundas. Från de sända erhållna uppgifterna kan med säkerhet slutas, att 6,011 familjer skola behöfva bränsle och födoämnen under vintern och våren, och 9,938 familjer komma att behöfva spanmål och frösäd.

HVAREST HJELP BEHÖFVES.

County.	Antal i behof af föda och bränsle.	Antal i behof af säd.
Banner	75	100
Blaine	115	125
Box Butte	...	800
Chase	300	500
Cheyenne	260	260
Custer	500	800
Dawes	200	200
Dawson	300	400
Deuel	300	450
Dundy	275	400
Frontier	300	800
Furnas	250	250
Garfield	70	70
Hayes	225	500
Hitchcock	600	1,200
Keith	200	200
Kimball	50	50
Lincoln	400	500
Logan	150	150
Loup	175	280
McPherson	62	80
Perkins	202	550
Red Willow	800	1,000
Sheridan	150	200
Thomas	52	73
Summa	6,011	9,938

Jag anbefaller på det varmaste ett anslag, med en klausul för oförutsedda behof, af \$200,000 för deras understöd. Ytterligare anslag komma att behövas. Folkets belägenhet fordrar det ovilkorligen. Menniskokärlek fordrar det; ens pligt såsom kristen sanktionerar det, och Gud Allmäktigt befaller det. Budet "Förgät ej den fattige och nödlidande" är lika bindande nu, som då det för 2,000 år sedan yttrades af Frälsaren.

Jag föreslår upprättandet af en nödhjelpsbyrå, bestående af medborgare, väl kända för sin redbarhet och rättrådighet, hvilka opartiskt skola fördela nödhjelpsfonderna bland alla, som äro i behof af hjälp. De måste hållas till sträng ansvarighet, och deras utbetalningar måste göras med skrupulös noggrannhet och största opartiskhet.

Jag kan icke nog kraftigt påyrka omedelbar handling å eder sida, ty medan I tveken och dröjen, torde mången förgås.

Med undantag af ofvannämnda counties åtnjuter Nebraska en hög grad af välbstånd. Från tiden för dess intagande i staternas union har den i rikt mått välsignats. Den har hastigt och stadigt gått framåt i industriell utveckling och i förvärfvandets af makt och rikedom. Ingen stat har varit mera gynnad eller mera framgångsrik, och den olycka, som drabbat en del af vårt folk, är af föga betydelse i jemförelse med de förundransvärda framsteg, som skönjas i statens alla uppfostrings-, jordbruks- och materiella intressen. Någon allvarsam skada för Nebraska på grund af denna tillfälliga motgång behöfver ej befaras. Att dölja rätta förhållandet hjälper oss icke. Gör det känt och applicera botemedlet.

Ett annat behof gör sig äfven känt. Farmarena sakna foder för sina dragare. Om icke majs anskaffas åt deras hästar, hafva de inga dragare för värbetet. En stor mängd frösäd måste anskaffas för vårsådden detta år.

Jag kan ej framställa denna fråga för eder i för starka ordalag. Behofvet af hjälp är ytterst trängande. Nöd existerar; bränsle, födoämnen och kläder måste anskaffas för de blottställda i de omnämnda counties samt kanske äfven i andra. Folket i de delar af staten, der grödan förderfvats af torka och heta vindar, har fallit offer för en olycka, till hvilken det ej sjelft varit skulden. Det är lika aktningvärdt, redbart och arbetsamt som folket

i det öfriga Nebraska eller någon annan stat af unionen. De äro vårt eget kött och blod; de äro våra egna medborgare.

Denna fråga om nödhjelp är af sådan vikt, att den blifvit en statssak. Nebraska kan ej låta det sägas, att någon inom dess gränser dött af köld och hunger. Det är rikt nog att draga försorg om sitt eget folk, och skall afven göra det. Vi behöfva ingen hjelp utifrån.

Låt mig till slut hoppas, att edra åtgärder blifva snara och kraftiga.

INDIAN-AFFÄRERNA.

Förekomsten af indianoroligheter vid våra norra och nordvestra gränser har varit orsaken till många farhågor och bekymmer bland settlarne i denna trakt. Oroligheterna ha alla förekommit på reservationerna på andra sidan Nebraskas gränslinier.

Men det är ej att undra på, om de, som bo i Sioux-indianernas grannskap, på grund af sitt synbarligen försvarslösa tillstånd hysa fruktan för dem.

Iakttagelser, erfarenhet och fakta ha längesedan bibringat mig den öfvertygelsen, att regeringens indianpolitik i grund och botten är oriktig. Vi föda dem (de ej civiliserade), och de trotsa oss; vi gifva dem penningar, och de köpa Winchester-gevär; om de göra uppror, skratte de åt armén och säga, att de svälta. Detta leder till dubbla ransoner, på hvilka de frossa; de förtära på tre dagar så mycket, som borde ha räckt till för dem i tio; sedan börja de skrika om hungersnöd, och deras rop återupprepas af filantroper i Östern, som aldrig egna ett ögonblicks tanke åt sina hvita bröder, hvilka blifvit plundrade på alla sina egodelar. Detta är i korthet rätta förhållandet i indianfrågan: Vi föda dem, och de anfalla oss. Folket beskattas för att underhålla dem i sysslolöshet, under det de med förakt blicka ned på hvarje slags arbete.

En sådan politik är vanärande för ett civiliseradt folk. Dessa indianer borde undervisas i civiliseradt arbete och särskildt i landthushållning. Framför allt borde de afväpnas, och jag tillåter mig därför föreslå, att I fatten ett gemensamt beslut om ett memorial till kongressen, förordande deras afväpning. Detta skall mera än något annat bidraga till fred. Indianerna måste vidare qvarhållas på sina reservationer. Settlarne vid gränsen äro berättigade till och måste hafva skydd. Civilisationens framskridande bör ej hindras af barbarismens qvarlefvor.

Sedan ofvanstående skrefs, ha fiendtligheter från indianernas sida i sjelfva verket förekommit, och vi hotas af ett indiankrig. Detta har tvingat tusentals settlare i Nebraska, boende längs Sioux-reservationen, att öfvergifva sina hem, sina lifsmedel och sin boskap samt söka skydd i städerna längs Elkhorn-banan. Det var ej att förvänta, att de skulle qvarstanna i sina hem, då krig börjat på endast några få mils afstånd.

Det är hårdt att sålunda drifvas från sitt hem, i synnerhet vid denna årstid, och dubbelt svårt är det för kvinnor och barn. Man kunde aldrig vara säker för kringströfvande indianska röfvareband, och enträgna böner om skydd hördes därför från dessa settlare. De voro utsatta för en öfverhängande fara. Deras belägenhet var sådan, att jag ej kunde tveka att skrida till handling, ehuru jag helt och hållet saknade medel att bestrida de nödiga utgifterna. Jag beordrade därför brigadgeneral L. W. Colby att transportera aderton kompanier af Nebraskas milis till punkter längs Elkhorn-banan samt placera dem så, att befolkningen erhöll bästa möjliga skydd. De äro nu på sina platser, och jag har blifvit underrättad, att deras närvaro betydligt bidragit att minska oron och återställa lugnet. Transporteringen af statstrupperna till det hotade området och deras underhåll derstädes ha förorsakat stora utgifter, för hvilka ett anslag erfordras, hvars belopp jag ännu ej är i stånd att närmare bestämma.

STATENS FINANSER.

Följande uppgifter äro hemtade från skattmästarens tvåårs-rapport :

Kassabehållning den 1 December 1888	\$ 936,298.72
Inkomster från den 1 December 1888 till den 30 November 1890	4,686,328.42

Summa inkomster\$5,622,627.14

Utbetalningar från den 1 December 1888 till den 30 November 1890	\$4,023,378.94
Kassabehållning den 30 November 1890	1,599,248.20

Fördelade på de olika fonderna, som följer :

Allmänna fonden	\$ 404,267.83
Sjunkande fonden	195,388.39
Permanent skolfonden	522,364.86
Temporära skolfonden	305,032.99
Permanent universitetsfonden	3,380.78
Temporära universitetsfonden	47,782.65
Jordbruksskolans förläningsfond	11,813.71
Därhusfonden	11,034.42
Normalskolans förläningsfond	6,162.62
Normalinstitutets fond	543.72
Normalskolans biblioteksfond	352.39
Statsbiblioteksfonden	5,829.25
Capitolibyggnadsfonden, speciellt	3,946.21
Capitolibyggnadsfonden, skatt	37,781.97
Fonden för anstalten för svagsinta	4,918.56
Boskapsförsäkringsfonden	10,068.20
Permanent saltfonden	21,057.27
Saltland-boskapsgård-fonden	1,150.39
Saltfonden	6,271.87

Summa balanser den 30 November 1889.....\$1,599,248.20

Inkomsterna voro från följande källor :

Influtna statsskatter	\$2,441,234.95
Därhusfonden, från counties	143,799.32
Försäljning af skol-land, kapital	529,520.03
Försäljning och utarrendering af skol-land, ränta	668,509.93
Försäljning af universitetsland, kapital	6,182.64
Försäljning af jordbruksskol-land, kapital	12,309.19
Försäljning och utarrendering af universitets- och jordbruksskol-land, ränta	71,162.47
Försäljning af normalskol-land, kapital	7,926.97
Försäljning och utarrendering af normalskol-land, ränta	6,364.28
Saltland, såldt af Lancaster county	3,043.53
Tomter i Lincoln City, sålda af Lancaster county	2,884.00
Ränta, debiterad county-skattmästare af auditören	148.55
Inkomst från Förenta Staternas och county-obligationer	241,995.77
Diverse inkomster	375,717.56
Öfverflyttningar, såsom lagen föreskrifver, neml.:	175,535.23
Från reformskol-byggnadsfonden	\$ 45,403.07
Normalskol-byggnadsfonden	12.71
Därhusfonden	129,600.93
Fängelsefonden	333.14
Statsobligationsfonden	42.83
Ränta, debiterad county-skattmästare	142.50

Summa inkomster, inbegripet öfverflyttningar\$4,686,328.42

Utbetalningarna voro som följer :

Anvisningar från auditören inlösta :

På anslag före tjugonde legislatur-sessionen	\$ 2,671.57
På anslag af tjugonde legislatur-sessionen	494,453.98
På anslag af tjuguförsta legislatur-sessionen	1,562,463.02
På anslag till temporära skolfonden	1,143,353.91
Ränta på statens fonderingsobligationer	71,882.76
County-obligationer, inköpta för permanenta skolfonden	550,175.00
Permanent universitetsfonden	10,000.00
Jordbruksskolans förläningsfond	10,000.00
Normalskolans förläningsfond	8,000.00
Ränta på inköpta obligationer	4,843.47
Öfverflyttningar, såsom ofvan	175,535.23
Summa utbetalningar, inbegripet öfverflyttningar	\$4,023,378.94

PENNINGAR, MOTTAGNA AF MIG OCH ÖFVERLEMNAD TILL SKATTMÄSTAREN.

Följande belopp hafva af mig blifvit mottagna, nemligen :

Från Förenta Staterna för soldat- och sjömanshemmet i Nebraska	\$ 8,385.55
Den 26 Februari 1889, F. S. skattmästares anvisning	1,050.56
Den 4 Maj 1889, F. S. skattmästares anvisning	1,230.00
Den 6 Augusti 1889, F. S. skattmästares anvisning	567.48
Den 18 Februari 1890, F. S. skattmästares anvisning	1,852.50
Den 26 April 1890, F. S. skattmästares anvisning	1,512.52
Den 9 Februari, 1890, F. S. skattmästares anvisning	892.49
Den 15 Oktober 1890, F. S. skattmästares anvisning	1,450.00

Krediterade allmänna fonden.

Återlemnade assuranspremier	83.33
Den 8 November 1889, återlemnadt af Wheeler & Wheeler	42.70
Den 7 December, 1889, återlemnadt af Wheeler & Wheeler	40.65

Krediterade allmänna fonden.

Till staten hemfallen egendom	1,827.22
Den 7 November 1889, G. J. Fraser, administrator af Frank Ascherbrenners, Madison county, Nebraska, dödsbo. Krediteradt permanenta skolfonden.	
Regeringens försäljning af Förenta Staternas land	224,828.82
Den 14 April 1890, anvisning å F. S. skattkammare, 5 proc. af köpeskillingen för land i Nebraska	115,443.74
Den 3 November 1890, anvisning å F. S. skattkammare, 5 proc. af köpeskillingen för land i Nebraska	111,385.08

Krediterade permanenta skolfonden.

Summa af mig mottagna medel	\$235,124.94
-----------------------------------	--------------

Alla ofvannämnda belopp ha blifvit inbetalda till skattmästaren, och innehar jag för dem hans qvitton.

AUDITÖRENS RAPPORT.

Taxeringsvärdet af skattskyldig egendom i staten år 1889 var \$182,763,538.41, hvilket visar en tillökning af \$6,750,717.96, jemfördt med taxeringsvärdet år 1888.

Taxeringen af skattskyldig egendom i staten år 1890 bestämde dess värde till \$184,770,304.54, hvilket visar en sammanlagd ökning under två år af \$8,757,484.09.

Taxeringsprocenten för statens behof år 1889 var $6\frac{1}{2}$ mills och för 1890 $6\frac{1}{4}$ mills på hvarje dollar af taxeringsvärdet, och under denna tid har uppburits en summa af \$2,438,459.28, fördelad som följer :

Allmänna fonden	\$1,641,777.52
Sjunkande fonden	85,191.22
Skolfonden	287,835.09
Universitetsfonden	129,431.44
Fängelsefonden	333.14
Statsobligationsfonden	31.16
Capitolii-byggnadsfonden	154,439.35
Reformskol-byggnadsfonden	45,403.07
Normalskol-byggnadsfonden	12.71
Anstalten för mindre vetande ungdom	42,478.30
Boskapsförsäkringsfonden	31,726.28
Summa	\$2,438,459.28

Skatteutskrifningen för 1889 kommer att lemna följande belopp :

Allmänna fonden, $4\frac{3}{4}$ mills	\$ 900,270.19
Sjunkande fonden, $\frac{1}{4}$ mill	31,904.28
Skolfonden, $1\frac{1}{4}$ mill	141,970.77
Universitetsfonden, $\frac{3}{8}$ mill	68,535.49
Reformskolfonden, $\frac{1}{4}$ mill	26,107.03
Anstalten för mindre vetande, $\frac{1}{8}$ mill	22,845.13

Summa	\$1,191,632.89
-------------	----------------

Skatteutskrifningen för 1890 kommer att lemna följande belopp:

Allmänna fonden, $4\frac{1}{2}$ mills	\$ 878,685.92
Sjunkande fonden, $1\frac{2}{100}$ mill	31,600.72
Skolfonden, $\frac{3}{8}$ mill	142,462.60
Universitetsfonden, $\frac{3}{8}$ mill	69,285.06
Reformskolfonden, $\frac{1}{4}$ mill	26,395.16
Anstalten för mindre vetande, $\frac{1}{8}$ mill	23,095.02
Summa	\$1,171,524.48

STATSDEPARTEMENTET.

Statssekreterarens rapport gifver en fullständig öfversigt öfver göromålen inom hans departement under de sista två åren.

Den lemnar afgörande bevis på ett märkligt framåtskridande inom alla affärgrenar.

Rapporten innehåller följande tabeller:

County- och andra obligationer.

Inkorporeringar.

County-tjenstemän.

Notarier.

Fastebrefskommissarier i Nebraska och andra stater.

Val och andra statistiska uppgifter.

På alla dessa önskar jag vördsamt rikta eder uppmärksamhet.

Den innehåller också ett konstitutionellt amendement, som förvandlar transporteringsbyrån till en kommission, som väljes af folket. Jag instämmer i detta förslag.

LAGDEPARTEMENTET.

STATSADVOKATENS RAPPORT OCH HANS REKOMMENDATIONER.

Denna rapport visar, att göromålen i detta departement, med hänseende till antalet mål inför högsta domstolen, ökats mer än 50 procent; men med den hjälp, som stått honom till buds, har han varit i stånd att hålla jemna steg med den snabba ökningen.

I sin egenskap af medlem af byrån för publika byggnader och land säger han: "På grund af de ökade statsgöromålen kan byrån icke granska de olika inrättningarnes verifikater, och detta åliggande har lemnats till statssekreteraren ensam, hvilken verkställer granskningen, läggande sådana räkningar å sido, som han anser oskäligen, och alla öfriga godkännas."

Såsom medlem af inköps- och förrädsbyrån visar han bristerna i vårt nuvarande kontraktssystem och föreslår att någon metod för reglerande af förrädsinköpen antages.

Han föreslår, att räntan å skollarrenden minskas och att en lag antages för förlängning af betalningstiden på alla köpekontrakter, som snart äro förfallna, hvori jag instämmer. Byrån har förlängt förverkningstiden på allt arrenderadt land, utan att bestämma någon gräns för densamma.

ALLMÄNNA BYGNADER OCH LAND.

Rapporten från kommissarien för allmänna byggnader och land lemnar i detalj en stor mängd värderika upplysningar rörande statens egendom och olika anstalter. Den visar, att mera byggande och förbättringar under de sista två åren verkstälts i de olika statsinstitutionerna än under någon föregående tvåårsperiod i statens historia.

Rapporten om skol-land och skolfonder ger många fingervisningar med hänseende till omedelbar lagstiftning, som förtjena uppmärksamhet. Tabellerna visa, att antalet acres land, som beviljats staten till förmån för dess uppfostringsväsende, är som följder:

	Acres.
Allmänna skolor.....	2,733,500.16
Jordbruksskolan.....	89,140.25
Statsuniversitetet.....	45,420.08
Statens normalskola.....	12,804.80
Summa	2,880,871.27

Af detta antal har fastebref gifvits på 232,729.39 acres, under det staten ännu har eganderätt till 2,648,141.88 acres.

Fastebref ha gifvits på 225,419.43 acres af allmänt skol-land; köpekontrakt ha uppgjorts för 553,873.65 acres, arrendekontrakt för 1,436,304.19 acres, och 517,902.89 acres äro ännu oupptagna.

I Förenta Staternas obligationer, statssäkerheter och registrerade county-obligationer har en summa af \$2,222,942.35 blifvit nedlagd, och kassan i statsskatkammaren uppgår till \$522,364.86, tillsammans \$2,745,307.21, hvilket visar en tillökning af \$644,562.76 i den permanenta skolfonden under de två sista åren. Det obetalda kapitalet å försäljningar stiger till \$3,766,782.61; detta jemte det belopp, som redan finnes på hand, uppbringar summan af statens permanenta skolfond till \$6,512,089.32, oberäknadt värdet af det arrenderade och oupptagna landet. Den årliga räntan på försäljningar belöper sig till \$226,006.95 och det årliga arrendet är \$190,927.96, hvilket utgör en årlig inkomst från detta land af \$416,934.91, att fördelas på statens skoldistrikt, förutom den inkomst af de permanenta skolfonderna, som redan finnes i skattkammaren.

Staten har under de sista två åren från detta land i kapital, ränta, arrende och tillagd ränta dragit en inkomst af \$1,141,211, hvilket betydligt öfverstiger inkomsten under någon föregående tvåårsperiod sedan detta departement af statsstyrelsen upprättades.

Kommissarien har egnat särskild uppmärksamhet åt frågan om det ersättningsland, som den federala styrelsen ännu är skyldig staten för förluster i de reguliera skolsektionerna 16 och 36 genom indian- och militära reservationer, upptagning af homestead- och preemption-land, bråkdelar af townships och strömslingringar, och efter en noggrann beräkning af dessa förluster finner han, att staten ännu har att fordra 410,409.43 acres i ersättning.

ALLMÄNNA SKOLSYSTEMET.

Allmänna skolorna i staten äro i ett blomstrande tillstånd. Folkets fortvarande förtroende för vårt allmänna skolsystem visas deraf, att \$4,215,463.41 under skolåret 1889-90 lemnades till deras understöd.

Rapporten från statssuperintendenten för allmän undervisning för två-årsterminen 1889-90 är den mest fullständiga, som någonsin framlagts, och jag anbefaller den till noggrann granskning.

Antalet barn i skolåldern har stigit från 298,006 år 1888 till 332,243 år 1890. Bevistandet af allmänna skolorna har stigit i ännu högre grad; år 1888 voro 129,628 barn inskrifna, medan deras antal under det just tillämda året var 146,139. Denna stora tillökning af skolbarn och deras bevästande af skolorna har fordrat ökade aekommodationer, som äfven anskaffats. Under de sista två åren ha icke mindre än 756 nya skoldistrikt blifvit bildade och 750 nya skolhus uppförda. Exemplet af våra förfäder i New England, som först planterade korset, bygde en kyrka och bredvid den ett skolhus, har till stor del följts i vår egen stat, i det vi väl och tidigt dragit försorg om våra barn.

Antalet lärare i allmänna skolorna för året 1889-90 var 10,555, och i medeltal 146,139 barn bevistade skolorna. Lärarnes aflöningar för året 1889-90 stego till \$2,051,349.69, en tillökning af \$351,565.08 sedan 1888. Terminens medellängd i hvarje distrikt har varit tre dagar längre än något

föregående år; 4,408 distrikt hade från sex till tio månaders skoltid året 1889-90, en tillväxt af 507 sedan 1888.

Allmänna skolfonden var den 30 November 1888 och den 30 November 1890 som följer:

	1888.	1890.
Kassabehållning	\$ 270,633.79	\$ 522,364.86
Föreanta Staternas obligationer	15,000.00	15,000.00
County-obligationer	1,377,200.00	1,881,675 00
Statens fonderingsobligationer	326,267.35	326,267.35
Fordringar på skol-land	3,953,203.41	3,766,782.61
Andra fordringar	5,389.75	
Summa	\$5,947,724.30	\$6,572,089.82
Ökning		564,365.52

STATS-UNIVERSITETET.

Nebraskas universitet består af två colleges, nemligen det akademiska college, som är egnadt åt klassiska och moderna språk, literatur, historia, matematik och naturvetenskap, samt industri-college, i hvilket modern vetenskap och dess användning i det mekaniska och jordbruksfacket utgöra hufvudämnen. Dessa två colleges äro inrymda i solida tegelbyggnader, hvilka nu äro packade med studenter från alla delar af staten, sysselsatta med de olika studierna. Dessa byggnader äro nu komfortabelt uppvärmda medelst ånga från ett ångpannehus, beläget på något afstånd, för undvikande af fara genom eld eller explosion. Goda apparater och ett utmärkt bibliotek af närmare 12,000 volymer ha genom statens frikostighet blifvit anskaffade. Regenterna för universitetet ha utsett en fakultet af tillsammans 29, af hvilka 19 gifva undervisning i akademiska college och 22 i industri-college.

Antalet inskrifna studenter har år från år stadigt tillväxt. År 1887-88 var det 406; år 1888-89 var det 427; år 1889-90 steg det till 475. För det löpande året 1890-91 ha redan 513 studenter blifvit inskrifna i de olika departementen, ehuru endast en tredjedel af året har gått. Af detta antal äro 208 unga kvinnor och 305 unge män. De två första åren idkas förberedande studier, och under denna tid är arbetet nästan lika för alla. Studenten fullföljer derefter de studier, som tillhöra hans kurs. Det befinnes att 20 procent af de unge männen och de unga kvinnorna taga den klassiska kursen, 35 procent af männen och 65 procent af kvinnorna den litterära kursen samt 45 procent af männen och 15 procent af kvinnorna den industriella kursen.

Enligt den allmänna regeringens lag utgör militärisk instruktion en del af undervisningen, och de unge männen exercera på grund häraf året igenom. Denna nyttiga del af kursen bidrager till manlig hållning hos studenten, vänjer honom vid lydnad och ett soldatlikt uppförande samt bidrager på samma gång genom regulier exercis till hans helsa, hvilken ytterligare befordras genom gymnastiska öfningar under professorn i militär-vetenskap. En tillökning af apparater i detta departement vore önskvärd.

Universitetet har från de två colleges graderat 187 unga män och kvinnor, som intagit hedrande platser i alla departement af samhället. Somliga ha vunnit rykte i hela landet som djupsinnige tänkare och forskare, hvilkas böcker och skrifter skattas högt af den lärda världen. Somliga ha blifvit kallade att bekläda professurer i landets colleges och universitet. Så vidt man vet, ha alla blifvit framgångsfulla män och kvinnor, och ingen har vanhedrat statens goda namn och rykte.

Det bör ej glömmas, att ehuru universitetet gifver tillfälle till förvärfvande af den högsta bildning, dess dörrar äro öppna för alla klasser, och ingen aktningssvärd ung man eller kvinna behöfver misströsta om sin förmåga att vinna inträde. En gosse eller flicka från farmen, som genomgått den studiekurs, hvilken af statens superintendent för allmän undervisning blifvit anbefald för landtskolor, kan taga inträdesexamen till förberedande

departementet, under det de, som graduerat från högskolorna, kunna det ett eller två år längre fram. Förlidet år inträdde 148 på dessa sätt i universitetet, och i år ha 187 redan blifvit intagna.

Förutom undervisningsarbetet har universitetet blifvit en byrå för meddelande af upplysningar till folket. Frågor rörande konst, vetenskap och industri hänskjutas ständigt af medborgare i alla delar af staten till fakulteten, att af denna afgöras. Genom nationalstyrelsens frikostighet har universitetet varit i stånd att upprätta en jordbruksexperiment-station, vid hvilken problemet rörande de olika jordbruksdepartementen undersökas; och resultaten meddelas allmänheten gratis.

De problem, som under tvåårsperioden särskildt sysselsatt uppmärksamheten, äro odlingen i Nebraska af sockerbetan, utrotandet af insekter i trädgården och på farmen, statens gräsarter och foderväxter, beskaffenheten af jordmånen och vattnet i Nebraska samt konstbevättningen i våra vestra counties. De publicerade resultaten lemnas gratis till alla, som anhålla derom.

Universitetets ständiga tillväxt fordrar ett frikostigt tillmötesgående från legislaturens sida. Det fordras pengar icke blott för lärarnes aflöning och de löpande utgifterna, utan ännu mera för att anskaffa ytterligare apparater, böcker och materialier. Ett modernt universitet har många departement och det fordrar lång tid samt mycket arbete och penningar, att anskaffa allt, som erfordras. Om Nebraskas universitet skall kunna täfla med universiteten i Östern måste det kunna gifva de unga i staten samma förmåner, som de äldre staterna gifva sina söner och döttrar; det måste frikostigt understödjas.

STATENS NORMALSKOLA.

Af tvåårsrapporten från rektorn för Nebraskas normalskola framgår, att under året, slutande i December 1889, 370 damer och 192 herrar, tillsammans 572, bevisat den egentliga normalskolan. Femtonio graduerade i Juni sagda år från de två afdelningarne — den elementära och den högre.

Märkvärdigt nog befanns det vid sista läraremötet, hvilket hölls i Lincoln och var det största i dessa mötens historia i staten, att omkring en sjuandedel af alla de närvarande bestod af personer, som tillhört normalskolan, och att de flesta af dem graduerat antingen från den elementära eller den högre afdelningen. Detta visar tydligen nit för professionen och att de, som begagnat sig af skolans förmåner, haft nytta deraf.

De förbättringar, som tid efter annan blifvit gjorda på byggnaden, ha varit afsedda att öka ändamålsenligheten af det arbete, för hvilket normalskolan blifvit upprättad och underhålles.

En praktik-skola är en väsentlig del af detta arbete. Utom det att de, som graduera från endera afdelningen, genomgå en fullständig kurs i uppfostringens teorier och undervisningens principer, erhålla de flera veckors observation och praktik i verklig undervisning, i primära och högre skolor, under lärarnes omedelbara öfverinseende.

Vid legislaturens sista session anslagos \$13,000 för uppförande af ett särskildt ångpannehus och ångpannans flyttande från byggnaden samt för uppförande af en biblioteksbyggnad. Dessa byggnader äro nu fullbordade och bidraga mycket till skolans ändamålsenlighet, men värmeapparaten tyckes icke arbeta väl.

Biblioteket innehåller nu 4,000 väl valda volymer samt ett stort antal allmänna dokumenter och pamfletter.

Laboratorierna äro väl försedda med apparater och skåp. De stå nu så mycket som möjligt till hela skolans tjenst.

Den summa, som äskas för de nästa två åren, är sammanlagd lika stor som för de sista två, oberäknadt något anslag för byggnad, men inbegripande \$1,000 för att sätta värmeapparaten i godt skick.

Det tros, att ingen af statens institutioner ger folket större valuta för de penningar, som utgifvas för dess underhåll, än denna. Direktionens kostnadsförslag ha alltid varit moderata. Skolan förtjenar att omhuldas af legislaturen.

STATSBIBLIOTEKET.

Antalet volymer i statsbiblioteket är 24,936, såsom framgår af bibliotekariens rapport. Antalet nya volymer, som under de sista två åren blifvit mottagna, utgör enligt katalogen 3,304.

Bibliotekarien föreslår följande:

1. Att en summa af \$4,000 eller så mycket deraf, som må anses behöfligt, anslås för byggande och inredning af ett hvalf för förvaring af högsta domstolens förhandlingar.

2. Att en summa af \$500 anslås för tryckning af en ny bibliotekskatalog, alldenstund ingen dylik blifvit utgifven sedan år 1884.

3. Att anslag beviljas för bindande i en volym af statstjenstemännens rapporter och andra publika dokumenter, hvaraf exemplar skola tillställas hvarje stats och territoriums bibliotek. Denna plan följes nu till stor del i andra stater och har mycket, som talar till dess fördel. Den bidrager att hålla rapporterna i godt skick och är till stor hjälp för personer, som i dem söka upplysningar.

NEBRASKAS HISTORISKA SÄLLSKAP.

Sekreterarens rapport utvisar denna associations ställning. Sällskapet har under de sista två åren varit oförmöget att fullfölja sin maktpåliggande verksamhet, som det säges, på grund deraf att legislaturen, till följd af en skrivares fel, icke gjorde något anslag för tryckning. Detta är så mycket mera att beklaga, som sällskapet har historiska materialier i öfverflöd för publicerande af en volym hvarje år. Sällskapets bibliotek har likväl under de två sista åren mycket tillväxt så väl i storlek som värde. Nära 2,000 nya volymer ha tillkommit, så att der nu finnes en verkligt värderik samling af omkring 4,000 volymer, inbegripande många af de bästa arbeten om Amerikas historia. Planer för en mera fullkomlig organisation ha nu snart kommit till mognad, och utsigt finnes för en mera bekvämlig lokal. Sällskapet begär därför af legislaturen, genom auditören, ökade anslag för "tryckning" och "understöd i allmänhet" samt hoppas, att de må beviljas. De till oss gränsande staterna gifva ett mycket mera frikostigt understöd åt sina historiska sällskap.

ARBETSDEPARTEMENTET.

Denna rapport innehåller en stor mängd olikartade upplysningar af största intresse för alla och förtjenar eder uppmärksamhet.

Första kapitlet innehåller tabellariska resultat af undersökningar angående lefnadskostnaden bland daglönare. Dessa upplysningar hemtades ur de räkenskaper, som många ibland dem föra, genom besök i deras hem och i de bodar, der de erhålla kredit. Deras arbetsgifvare besöktes och beloppet af arbetarnes förtjenst utröntes, jemte andra fakta, nödvändiga för denna artikel. Ändamålet med detta kapitel är att göra arbetsgifvarne förtrognas med deras arbetares ställning. Många misshälligheter mellan arbetaren och arbetsgifvaren skulle kunna undvikas, om den sednare allvarligen bemödade sig att visa, det han hade ett icke endast pekuniärt intresse i den andres välfärd. Beklagligt är, att jemförelsevis få arbetsgifvare någonsin besöka sina arbetares hem, för att göra sig underrättade om deras omständigheter. När helst detta skett, har det medfört goda resultat.

Andra kapitlet afhandlar låne- och bygnadsföreningar. Hvarje system, som hjälper en man med begränsade tillgångar att skaffa sig ett hem, bör

uppmuntras och bekantgöras. Lokala låne- och byggnadsföreningar ha i detta hänseende gjort mycket godt. Statistiska uppgifter härom äro af intresse för daglönaren och andra, som önska skaffa sig egna hem.

Tredje kapitlet handlar om farm-inteckningar.

Fjerde kapitlet visar vigten af våra fabriksintressen, deras klass, beloppet af nedlagdt kapital, råmaterialier begagnade, produktionens värde och beloppet af utbetalda arbetslöner, hvartill bifogas en tabellarisk uppställning af arbetarnes rapporter.

Femte kapitlet innehåller uppgifter öfver de strejker, som egt rum i staten, jemte orsaker derför och statistiska upplysningar.

Sjette kapitlet de lagar, som antagits af de olika staterna med afseende på valreform eller det så kallade australiska valsystemet.

Sjunde kapitlet innehåller kommissariernas och byråchefernas för arbets- och industristatistik sjunde nationalkonvent.

Åttonde kapitlet sockerbet-industrien.

Nionde kapitlet rekommendationer.

STATENS OLJE-INSPEKTION.

Statens olje-inspektörs rapport för de två år, som afslutades den 30 November 1890, visa, att 230,053 tunnor olja och gasolin under denna tid inspekterats.

Totalsumman af sportler derför	\$23,005.80
Behållning i kassan den 1 December 1888	723.82
Summa inkomster, behållningen 1 December 1888 inberäknad	\$23,729.12
Löner och utgifter för de två åren, som afslutades d. 30 Nov. 1890	\$21,148.60
Inbetaladt till statskassören, Januari 1889	342.68
Inbetaladt till statskassören, Januari 1890	1,552.46
Behållning i kassan 1 December 1890	685.38
Summa	\$23,729.12

Statsinspektören rekommenderar, att lagen varder så ändrad, att försäljningen af en grad olja såsom en bättre förhindras. Något bör göras för att skydda konsumenten för detta bedrägeri, nämligen genom att sälja en billigare grad under föregifvande, att den är en högre.

Statens inspektion af oljor har förorsakat, att folket erhållit en mycket bättre vara.

STATSFÄNGELSET.

Wardens rapport visar följande uppgifter:

Hela antalet fångar, mottagna sedan fängelsets öppnande till Nov. 30, 1890	1,857
Hela antalet afskedade fångar från fängelsets öppnande till Nov. 30, 1890	1,445
Antalet dödsfall under samma tid	26
Antalet fångar i fängelset Nov. 30, 1890	387
Antalet fångar i fängelset Dec. 1, 1888	338
Tillökning under de två sista åren	49
Mottagna de två sista åren	394
Afskedade de två sista åren	296
Döde	4

Fängelsets skötsel och disciplin förtjenar det högsta beröm.

SOLDAT- OCH BÅTSMANSHEMMET I GRAND ISLAND.

Kommendantens rapport för soldat- och båtsmanshemmet visar, att 238 medlemmar intagits i hemmet, sedan det stiftades. Af detta antal befinnas för närvarande 150 medlemmar på hemmets rullor. Af dessa hafva 48 erhållit hederligt afsked, 20 summariter afskedade och 4 relegerade. Sexton hafva dött i hemmet.

Under de sista tjuguatå månaderna, eller sedan hemmet öppnades, bar medlemmarnes antal i genomsnitt uppgått till 68.

Till samhällets beröm vare det sagdt, att legislaturen för fyra år sedan beviljade anslag för stiftandet af ett hem för de olycklige men trofaste män, hvilka under sista inbördeskriget försvarade fanans heder och unionens enhet. Väl uppfattande svårigheten i att åtskilja man och hustru och manade af humana principer, insattes en bestämmelse i lagen att äfven intaga sådana soldaters hustrur och barn under femton års ålder, hvilka till följd af sina utblottade omständigheter voro nödsakade att söka en tillflykt inom dess murar.

Sju dubbel-cottages uppfördes, inrymmande fjorton familjer. Inom dessa familjer finnas tjuguguått barn. Enligt denna basis räknas två barn till hvarje soldat, som med sin familj intages i hemmet. Under de sex sist-förflutna månaderna hafva tvänne barn blifvit födda åt soldater. Detta institut var aldrig afsedt för en barn-asyl. Jag tillstyrker, att ett amendement till den nuvarande lagen antages, som stadgar, att ingen soldats hustru får inträda i hemmet såsom frimedlem, innan hon uppnått femtio års ålder.

Jag förlitar derpå, att detta institut, egnadt att jemna veteranens väg till grafven, skall röna eder välvilliga och allvarliga uppmärksamhet.

Samma lag, som stiftar hemmet, stadgar äfven tillsättandet af en visitations- och undersökningsnämnd, bestående af fem medlemmar, och gör det till sagda nämnds pligt att en gång hvarje kvartal besöka och inspektera institutet. Deras egentliga omkostnader härför godtgöras af staten, men intet beviljas dem för deras tidspillan. Detta är orörligt. Deras pligter äro af stor vikt och uppfyllas med synnerlig trohet. De äro berättigade till en vederbörlig ersättning per dag. Jag tillråder ett lagstadgande till den ändan.

Hemmet är i ett mycket tillfredsställande skick.

NATIONAL-GARDET.

General-adjutantens rapport skall underrätta eder om national-gardets tillstånd. Den visar, att vi hafva två regementen infanteri med officerare, ett batteri artilleri, bestående af fyra kanoner, samt en trupp kavalleri.

Lagen föreskrifver, att gardet sammanträder i läger en gång om året. Ett sådant läger hölls vid Beatrice 1889, men uteblef 1890, på den grund att de dertill bestämda penningmedlen tagit slut och intet återstod att aflöna trupperna med och bestrida lägerkostnaderna.

Jag tillstyrker, att medel beviljas till national-gardets understöd, på det att lagens bud härutinnan må kunna fyllas.

Jag bibehåller fortfarande samma mening, jag uttalade i mitt första budskap med afseende på national-gardet eller milisen, nemligen att ett väl ordnad national-garde är nödvändig för statens väl. Jag vet mycket väl, att det hos somliga anses modernt att nedsätta och drifva cyckel med milisen, men sådan skymf härleder sig endast från demagoger och sådana, som icke hafva det allmännas väl om hjertat; från sådana, hvilka aldrig uppträdt på slagfältet till sitt fosterlands försvar; från dem, hvilka skulle vara de första att i nödens stund påkalla milisens beskydd.

Under de sednaste månaderna har ett sådant sakernas förhållande egt rum å vår nordliga gräns, till följd af indianoroligheterna, att man icke skulle hafva förvånats om statens exekutiva tjensteman befunnits nödsakad att utbeordra statstrupperna, för att skydda settlarne från sköfving och död.

Att det skri mot national-gardet, som förnimmes från vissa håll, icke varit uttryck af folkviljan, bevisas bäst deraf, att den största välvilja mot denna militära organisation gjort sig gällande i hvarje samhälle, der kompanier deraf varit förlagda. Ansökningar från många byar och städer hafva till mig inlemnats, anhängande om auktoritet att bilda kompanier och vinna inträde i national-gardet, men hvilka afböjts.

Förenta Staternas konstitution bestämmer organiseringen och användandet af de olika staternas milis, och hvarje stats konstitution i Unionen bestämmer, att milis skall organiseras. Dessa konstitutionella lagstadganden bevisa, att enligt de vise mäns tanke och förstånd, som författade vår nationalkonstitution, jemte de olika staternas grundlagar, ansågs en väl ordnad milis såsom ett nödvändigt skydd under vår regeringsform. Vi underhålla ingen stående armé, från andra nationers synpunkt betraktadt. Vår reguliera armé utgör endast den kärna, kring hvilken man i krigstid samlar en stor styrka. Vid sådana tillfällen sätta vi vår lit till en frivillig soldatesk, och ju bättre öfvad denna är, af desto större gagn är den vid förekommande behof. De äldre staternas milis erbjöd ett utmärkt material till både officerare och manskap till aktiv tjänstgöring vid den tid, då nationen år 1861 plötsligen kallades att möta ett inbördeskrigs alla fador. Kongressen har afsett att öka och förstärka milisen, såsom framgår af den akt, som för tre eller fyra år sedan antogs, fördubblande det tillåtna antalet i hvarje stat och genom att begifva användandet af officerare ur reguliera armén såsom instruktörer i krigskonst vid universiteten, kollegierna och skolorna i de olika staterna. En nations säkraste skydd mot krig är att vara till fullo beredd för krig, en sanning, som gäller en stat lika mycket som en nation. Den stat, som är bäst beredd att undertrycka upplopp och uppror, har minsta orsak att vänta, det den militära makten skall behöfva påkallas att bistå den borgerliga; detta är ekonomi för staten. Det kostar alltid mycket mindre att förebygga ett ondt än att bota det.

Den militära makten måste städse vara underlydande den borgerliga. Den kan blott framkallas såsom biträde och understöd åt den borgerliga makten. När denna undertjenas och öfverändakastas, då måste denna statens reservmakt påkallas att återinsätta och understödja den borgerliga samt att skydda lif och egendom. Den må utkallas, säga konstitutionen och lagarne, "att genomdrifva lagarne, undertrycka upplopp och uppror samt att förhindra infall i landet." Dylika trångmål hafva uppstått i alla staterna och torde ånyo återkomma.

KRIGSMINISTERNS ÅSICHTER.

"Fullt öfvertygad om vigten af en duglig milis såsom en framstående och nödvändig faktor i en för vårt land lämplig militärorganisation, har departementet genom sin medverkan sökt uppmuntra och bistå nationalgarderna, så vidt möjligt är under nu existerande lag. Officerare hafva blifvit detacherade att biträda vid deras instruering och afdelningar af reguliera trupper beordrade att deltaga i några af de större statslägren. Departementet har i synnerhet sökt samverka med de stater, hvilka visat största intresset för saken genom sina egna frikostiga beviljningar och allvarliga bemödanden derför. Resultatet har varit ganska tillfredsställande. Dess direkta nytta ligger i öppen dager och dess indirekta inflytelser äro måhända af ännu större vikt.

Alla medel, som nationalregeringen åsidosätter för vår borgaresoldatesk, gå att understödja dem, som hjälpa sig sjelfva, och måste nödvändigtvis gifva förhållsvis rika frukter. Enligt nu gällande lag åsidosättes årligen för milisens nytta \$400,000, under det de olika staterna bevilja, så vidt känt är, tillsammans \$2,000,000, och i många stater erhåller milisen dessutom betydliga understöd från lokala och enskilda källor. Blefve nationalregeringens beviljning förhöjd, hvilket jag hoppas sker, tror jag att denna åttioåriga frikostigt besvaras med en motsvarande förhöjning å staternas sida. Jag lofordar på det hjertligaste hvarje klokt sträfande att höja nationalgardets duglighet och att bringa dem i ett närmare förhållande till krigsdepartementet och hoppas, att mått och steg till den ändan skola af kongressen vidtagas."

NEBRASKAS HOSPITAL FÖR VANSINNIGA I LINCOLN.

Den två-årliga rapporten från Nebraskas hospital för de vansinniga visar, att i hospitalet befunno sig den 30 November 1888 392 patienter; att under de två åren inkommit 398; att ett antal af 790 patienter varit under behandling på samma tid; att 155 blifvit utskrifna såsom friska; förbättrade 61; oförbätterliga 7; icke vansinniga 8, öfverflyttade till andra statsinrättningar 163; döde 51, samt att i hospitalet qvarhållas vid slutet af denna period 326, med 16 borta på hedersord, sålunda ett totalantal af 342, som qvarstå på hospitalets rullor.

I sen af denna ganska fullständiga rapport öfver denna inrättning, att 39 procent af alla intagna patienter utskrifvits såsom botade, och att dödsprocenten varit $6\frac{1}{2}$ procent af hela under behandling varande antalet patienter. Detta är i sanning ganska hedrande för inrättningens medicinska afdelning. I finansielt hänseende visas, att patienterna vårdats med en kostnad af \$4.24 i veckan per capita. Detta är 42 cents mindre än kostnaden per capita under föregående tvåårsperiod.

Trots det att allt användbart utrymme i hospitalet vid Norfolk och i asylen vid Hastings nu är upptaget, har denna inrättning ännu på sina rullor fyrtiotvå flera patienter, än som borde inhysas, och endast få af de vansinniga, hvilka för två år sedan vårdades i county-fängelser eller fattighus, hafva flyttats till statsinrättningarne. Ett sådant sakernas förhållande bör ej längre existera i staten Nebraska. Är det icke nog med att vara beröfvad förståndet utan att öka olyckan med skymfen mot menskligheten att kastas i ett vanligt fängelse tillsammans med de lägsta brottslingar? I betraktande af det trängande behovet af ökad utrymme för de vansinnige i vår stat, vill jag på det allvarligaste hänvända legislaturens uppmärksamhet å de rekommendationer, superintendenten för detta hospital förelagt för åsidosättande af tillräckliga medel att tillbygga tvänne flyglar å den nuvarande byggnaden. De medel, legislaturen beviljade år 1888, hafva blifvit på ett klokt och ekonomiskt sätt använda; enighet har varit rådande bland tjänstemännen, och genom ofta upprepade besök kan jag sanningsenligt intyga, att patienterna varit väl vårdade och vänligt bemötta, och att styrelsen städs häfdat statens intressen.

NORFOLK-HOSPITALET FÖR DE VANSINNIGE.

Hufvudbyggnaden af detta hospital uppfördes 1885, och 1887 öppnades det för patienter. Sedan sista legislaturens sammanträde hafva tvänne flyglar till hufvudbyggnaden uppförts.

Superintendentens rapport visar, att under de två åren från den 1 December 1888 till den 30 November 1890 intogos 219 nya patienter, 130 män och 82 kvinnor. Totalsumman af de under två år behandlade uppgår till 340. Procenten af tillfrisknade, grundad på hela antalet behandlade under de två sednaste åren, uppgick till öfver 40.

Som hvarje rum är upptaget, är det en maktpåliggande fråga huru det ständigt växande antalet olyckliga, som söka inträde, under de nästa två åren skola kunna herbergeras. Om ökningen fortfar såsom hittills, kommer den att mycket öfverstiga anstaltens förmåga att utan stor olägenhet draga försorg om dem.

För vidare upplysningar hänvisar jag till superintendentens rapport.

Denna institution är i utmärkt skick, så vidt disciplinen och vården om patienterna angår.

ASYLEN FÖR OBOTLIGA DÅRAR I HASTINGS.

Denna anstalt öppnades för mottagning af patienter den 1 Augusti 1889, då fyrtiofyra patienter mottogos från Lincoln; den 12 November 1889 inkommo femtio och den 26 April 1890 trettiotvå patienter, eller tillsammans

126 patienter från Lincoln. Den 12 Nov. 1889 mottogos tjugutvå patienter från Norfolk. Sedan den 1 Aug. 1889 ha tjugusex patienter mottagits från de olika counties; och totalsumman utgör således 174 patienter.

I anstalten finnas för närvarande 160 patienter; en har blifvit utskrifven som botad, en är ute på parole och en har rymt. Elfva dödsfall ha inträffat sedan den 1 Augusti 1889.

Under kvartalet, slutande den 1 sisl. Oktober, tog fonden för anstaltens underhåll slut. Orsaken till denna brist är den, att anslaget var beräknadt för 100 patienter, under det 160 der åtnjutit vård. Allting var dessutom nytt och landet oröjdt, hvarför många absolut nödvändiga utgifter gjordes, hvilka ej blifvit förutsedda vid anslagets beviljande. Omkring 100 ansökningar från olika counties om inträde för patienter ha nyligen blifvit mottagna, hvilket dock af brist på utrymme är omöjligt. Anstalten är för närvarande väl skött.

Rapporterna från Lincoln och Norfolk visa, att äfven dessa anstalter äro öfverfyllda. Denna fråga fordrar eder allvarliga uppmärksamhet.

ANSTALTEN FÖR DÖFSTUMMA.

Tvåårsrapporten från anstalten för döfstumma vittnar om ökad intresse och godt uppförande å lärjungarnes sida, troget och samvetsgrannt arbete af öfverläraren och hans medhjelpare samt ett allmänt framåtskridande i skolans alla departement.

Under den period, rapporten omfattar, har skolan bevistats af 165 lärjungar, och sedan dess början ha 327 begagnat sig af dess förmåner. Det undervisningssystem, som följes, är känt som det amerikanska. Som denna skola var den första att begagna den s. k. örmetoden vid undervisningen af de partielt döfva, har den för sig och för staten vunnit ett rykte, som ej är begränsadt af denna kontinent. Det är statens afsigt, att gifva sina döfva barn en god skolundervisning samt dessutom tillfälle att lära sig någon nyttig sysselsättning. I industri-departementet ha trettio gossar blifvit undervisade i bruket af verktyg och sjutton i stilsättning; sjutton flickor ha fått lära sig klädningssömnad och fyrtioåtta vanlig sömnad. I konstklassen undervisas dagligen tio gossar och tjugu flickor, och många ibland dem visa afgjorda anlag.

De anslag, som gjordes af den sista legislaturen, äro tillräckliga för skolans underhåll under tvårsperioden. Den summa, som anslogs för brandstegar, har blifvit använd till anbringande af fyra brandstegar med plattform vid hvarje våning — en vid norra sidan af norra flygeln, en vid södra sidan af södra flygeln och en på hvardera sidan om cottage-byggnaden, hvarigenom medel att undkomma blifvit anskaffade i händelse af eldsvåda.

REKOMMENDATIONER.

I öfverensstämmelse med nutida tänkesätt med hänsyn till denna klass af vår befolkning, föreslår jag, att ordet "dumb" borttages från namnet på denna anstalt, och att den benämnes "Nebraska school for the deaf", äfvensom att högste tjenstemannens titel förändras från principal och steward till superintendent.

En stor tillökning i antal förväntas, då census-rapporterna inkomma. Kostnadsförslagen för nästa två åren äro blott obetydligt högre än för de två sista. I betraktande af den fara, en smittosam sjukdom skulle medföra i en anstalt, sådan som denna, föreslår jag, att ett hospital inrättas på något afstånd från hufvudbyggnaden.

ASYLEN FÖR BLINDA.

I Nebraskas institut för blindas voro under den nyss afslutade tvåårs-terminen sjuttio två lärjungar inskrifna. Af dessa bevistade trettio en skolan

för första gången. I anstaltens böcker finnas namnen på ytterligare tjugu blinda i skolåldern, hvilka aldrig begagnat sig af de privilegier, som här stå dem till buds, oaktadt alla försök att förmå dem dertill. Institutet har rum för alla; skicklige lärare ha blifvit anskaffade, och staten betalar alla omkostnader, så att någon ursäkt för frånvaro icke finnes. Institutets tre departementer, det literära, musikaliska och industriella, ha såsom hittills hållits vid makt. Skolan är indelad i vanliga klasser och meningen är, att låta hvarje barn genomgå en fullständig kurs. Tre klasser med tillsammans fjorton medlemmar ha genomgått fullständiga kurser och graduerat från institutet. Afsigten är, att gifva de blinda barnen samma tillfälle till uppfostran som statens mera lyckligt lottade barn.

Två nya ämnen ha under sista året blifvit införda, nemligen piano-stämning och gymnastik. Det förra har under flera år med framgång inlärts i många af de äldre anstalterna i Östern och har visat sig vara en lönande sysselsättning för blinda, som ha naturliga anlag härför.

Gymnastik-klasser, omfattande hvarje lärjunge i skolan, ha blifvit bildade, och undervisning gifves dagligen i musklernas utvecklande genom dumb-bells, indian-klubbor och bröstvigter.

Helsotillståndet i skolan har varit synnerligen godt. Inga dödsfall och endast ett svårare sjukdomsfall ha förekommit.

Sista legislaturens anslag ha blifvit ekonomiskt använda. Ingen brist kommer att uppstå i någon af fonderna. För de nästa två åren behöfvas anslag endast för löpande utgifter och mindre reparationer.

ANSTALTEN FÖR MINDRE VETANDE UNGDOM.

Anstalten för mindre vetande, som är belägen i Beatrice, har utträttat mera än man väntade, för att uppfostra dessa barn och lära dem blifva nyttiga och sjelfförsörjande. Resultatet af arbetet i skolrummen meddelas i detalj i superintendentens rapport. Undervisning i handarbete, såsom farm- och hushållsgöromål, har bedrifvits så godt omständigheterna tillåtit, och sömnad för flickorna samt borstbinderi för gossarne ha nyligen införts. Jag har personligen granskat barnens arbete och anser, att det industriella departementet förtjenar att fullständigt utrustas. Detta arbete visar nyttan af en dylik anstalt samt att många af dessa personer kunna läras att försörja sig sjelfva, hvaremot de utan denna lärdom skulle blifva beroende af andra och måhända äfven ett farligt element i samhället. Den 1 December var antalet inkomna ansökningar 254, men endast 134 lärjungar funnos då i anstalten, hvadan många af de sökande sakna nödig vård. Superintendenten har kännedom om 843 mindre vetande personer i staten, men hela antalet i Nebraska anses vara minst 1,000. Staten har för denna klass i proportion till dess antal gjort mindre än för någon annan.

Dessa hjälplösa barn vädja kraftigt till statens humanitet och jag föreslår, att i vidtagen lämpliga åtgärder för deras omvårdnad och uppfostran.

Anstaltens styrelse kan jag gifva det vitsordet, att den är pligtrogen och ekonomisk.

STATENS INDUSTRI-SKOLA.

Rapporten från superintendenten för statens industri-skola, belägen i Kearney, visar, att sedan skolans organisation 471 gossar och 149 flickor blifvit ditsända af domstolarne. Af detta antal ha 281 gossar och 67 flickor blifvit frigifna på sitt hedersord, benådade eller lössläppta på grund af laglig mellankomst eller andra orsaker. Nittio procent af dem, som utgått från anstalten, ha blifvit vederbörligen satta på fri fot; åtminstone åtta bland tio af dessa reda sig väl, och många innehafva ansvarsfulla platser. Rullorna upptaga för närvarande 275 namn.

De sista två åren ha bevittnat en ovanlig framgång. En af de mest vigtiga förbättringarne var uppförandet af en stor verkstad. När den blifvit

lämpligt inredd och försedd med verktyg och apparater, kommer den att motsvara ett länge kännbart behof. Arbetsgrenarne ha varit för inskränkta, och det är omöjligt att under vintern skaffa sysselsättning åt invånarne. Om den nuvarande legislaturen beviljar det anslag, som superintendenten begär, kan detta svåra missförhållande utan tvifvel rättas. En annan stor förbättring utgöres af värmeapparaten och ångpannehuset, hvilka bidragit till anstaltens bekvämlighet.

Den bokliga, fysiska och moraliska uppfostringen har bedrifvits så grundligt som möjligt. Hvarje invånare bevistar skolan från fyra till fem timmar om dagen under nio månader af året.

Statistiken visar, att vid tiden för deras häktande 61 procent af gossarne voro sysslolösa, 23 procent bevistade skolan och 18 procent arbetade. Af flickorna voro 33 procent sysslolösa, 19 arbetade, 32 bevistade skolan och 16 procent voro helt enkelt hemma, synbarligen utan att göra något hvarken för sig själfva eller sina föräldrar. Detta arbete förtjänar därför eder synnerliga uppmärksamhet.

Ett af skolans nuvarande behof är ett lämpligt kapell eller en publik hall, hvarest religiösa, literära och sociala samkväm kunna hållas. En sådan byggnad skulle mycket bidraga att uppodla de bättre instinkterna hos de barn, som staten åtagit sig att reformera och uppfostra. Det finnes nu ingen bestämd plats för hållande af religiösa eller literära föredrag.

Lärjungarnes i industri-skolan lif är icke så olika andra barns, som mången kunde tro. Deras uppförande, sysselsättningar och studier äro mera systematiskt kontrollerade. De erhålla god, helsosam föda, såsom anstår den stora jordbrukande staten Nebraska. Barnen ha tillgång till ett väl försedt bibliotek. De äro indelade i olika klasser och familjer, allt efter kön och ålder, och hvarje familj har särskilda sof-, lek- och skolrum. De äro lika klädda och alla deras kläder och skor göras af skolans invånare. Moraliska principer och medborgerliga pligter inpräglas i barnen.

Sista legislaturens anslag för de två år, som sluta den 31 Mars 1891, var \$188,977.05. Det belopp, superintendenten begär för de två år, som sluta den 31 Mars 1893, är \$146,948.00, hvilket visar, att han tror sig kunna fullfölja de sista två årens progressiva politik på ett anslag, som är \$42,039.05 mindre än för de sista två åren. Kostnadsförslaget beräknar utgifterna för föda, matsal och kök till 16 cents om dagen för hvarje individ. Kostnadsförslaget för kläder, möbler och sängkläder är \$25 om året för hvarje invånare.

Denna anstalt uträttar mycket godt för staten och räddar många unga personer från en brottslig framtidsbana. Jag tror den vara väl och ekonomiskt skött. Den icke allenast reformerar, utan anskaffar äfven direkt eller indirekt hem åt många husvilla gossar och flickor. Jag äskar en fortvarande frikostighet för denna viktiga anstalts underhåll och förbättrande.

HEMMET FÖR VÄRNLÖSA.

Superintendentens rapport underrättar eder om denna anstalts tillstånd och verksamhet:

Antal invånare i December 1888.....	116
Antal intagna sedan December 1888	402
Summa.....	518
Antal barn, öfverlemnade till vänner.....	102
Antal barn, för hvilka hem anskaffats.....	130
Antal barn, återlemnade till vänner.....	34
Antal barn, för hvilka sysselsättning anskaffats	54
Antal barn i andra anstalter	10
Dödsfall	77
Antal barn i hemmet i December 1890	111

Summa 518

Hemmet för de värnlösa uträttar mycket godt.

NEBRASKAS INDUSTRIHEM FÖR FALLNA QVINNOR.

Anslag beviljades år 1887 af legislaturen för upprättande af Nebraskas industrihem, under öfverinseende af Women's Board of Associate Charities.

Inrättningen öppnades för invånares mottagande den 1 Maj 1889. Hela antalet intagna till den 30 November 1890 var 59, hvaraf 38 voro af amerikansk börd och 17 af utländsk.

Öfver hufvud voro 28 fullvuxna närvarande hvarje år.

Antalet barn, som vårdades, var i genomsnitt hvarje år 23. Goda hem hafva anskaffats åt 17. För närvarande finnas i hemmet 13 barn.

Ändamålet med detta hem är att återupprätta de fallna, att föra dem under goda, sunda, kristliga inflytelser och på så sätt reformera dem. Jag tror, att det till fullo utför den mission, för hvilken det stiftades. Det är öfverensstämmande med sann filantropi och välvilja och bör uppmuntras.

STATENS ÅKERBRUKS-SÄLLSKAP.

Sekreteraren uppgifver, att det är honom omöjligt att inlemna en rapport med specificerade detaljer före direktionens årssammanträde, den 20 nästkommande Januari. Rapporterna från county-organisationerna och sällskapets räkenskaper skola då, såsom lagen föreskrifver, inkomma.

Ehuru nästan allt 1890 års arbete var omgärdadt med vidriga vilkor och skrankor, framkallade dock oerhörda ansträngningar från styrelsens, utställarnes och gynnarnes sida en ovanlig framgång. Af orsaker, som af alla äro väl kända, hade grödan delvis slagit fel, och folket var i många fall missmodigt. Dock har aldrig förut egt rum en så storartad utställning af statens produkter, resurser och möjligheter. Detta i all synnerhet hvad beträffar jordens direkta produkter, sålunda i hög grad utvisande vår underbara produktionsförmåga så väl som vårt folks karakteristiska energi och idoghet.

Den årliga statsutställningen var större och bättre i alla afseenden förra året än under något af de föregående; flera utställda artiklar och besökande, inkomsterna större, och nettobehållningen öfver utgifterna vida bättre.

En fullständig rapport skall, såsom lagen föreskrifver, i sinom tid framlemnas.

Sekreteraren uttalar sig om majsskörden sålunda: Det större antalet acres planterade jemte stegringen i pris gör den sammanlagda majsskörden af större värde än någonsin förut, trots torkan och missväxten.

FISKERI-KOMMISSIONEN.

Fiskeri-kommissionens verksamhet har bedrifvits under de två nu afslutade åren med förhöjd energi och framgång. Det nya fisk-kläckningshus, hvar till sista legislaturen beviljade medel, har blifvit färdigbyggt på ett fullständigt och bastant sätt, utan att man behöft öfverskrida den bestämda kostnaden. Bygnaden är stor, rymlig och två våningar hög, är af trä och inredd med förbättrade apparater för bedrifvande af kläckningen och behandlingen af ynglet.

En fisk-car, som äfven af sista legislaturen bestämdes, har blifvit anskaffad. Detta är en nätt, bastant bygd car af den vanliga storleken och försedd med de bästa medel för fiskens behandling och fördelning. Kostnaden derför har ej öfverskridit den beviljade summan. Härigenom har fördelningen af fisk till de aflägsnare delarne af staten betydligt underlättats och kostnaden varit lägre än förut, med det förra sättet att transportera ung-fisk i kannor med fraktvagnar och expressbolagen, synnerligast i behandlingen af årgammal laxöring och svartgös; det har äfven varit en besparing derutinnan, att järnvägsbolagen fritt forslat denna car med dess manskap.

Stora förbättringar ha äfven vidtagits vid statens kläckningsanstalt, genom att konstruera nya dammar och förbättra andra, nya apparater och förbättringar i gamla.

År 1889 förskaffade fiskerikommissionen fiskrom och lyckades kläcka den, och uppdrog i statens dammar ett större antal af olika fiskarter än någonsin förut samt lyckades med framgång fördela dem i statens vattenflöden. Hela antalet fiskar af alla åldrar, som nämnda år sålunda fördelades bland dessa vattenflöden, var 15;221,610. År 1890 fördelades fisk af alla åldrar till ett antal af 21,731,295.

Införandet i våra vatten och uppdragandet af tysk karp har åtföljts af högst glädjande resultat. Denna ypperliga matfisk har hittills varit misskänd med afseende på sitt verkliga värde. Att den kan med framgång och finansiell fördel odlas, har till fullo bevisats.

Fiskkläckningsanstalten är af ganska stor vigt för allmänheten.

TRÄDGÅRDSODLINGS-SÄLLSKAPET.

Det belopp, som af staten anslogs för detta sällskap, var \$2,000 per år under de sista två åren, och denna summa har depenserats i form af premier vid statsutställningen och vid vintermötena. Vid statsutställningen lyckades sällskapet sammanföra den bästa fruktsamling, som någonsin förekommit på platsen, och ansågs den vara jemngod med hvilken statsutställnings som helst i Förenta Staterna det året.

Ett arrangement träffades med styrelsen för statsuniversitetet, hvarigenom en liten andel af den fond, hvilken den mottagit enligt Hatchbills, depenserar under sällskapets auspicer, på det att man må kunna gå i författning om att under kommande sommarsäsong anlägga experimentstationer, der olika arter af frukt- och skogsträd samt plantor skola utsättas och pröfvas med afseende på deras lämplighet för olika delar af staten. Man afser att, utom experimentstationen vid universitetet, under året äfven anlägga minst ett half dussin andra stationer å olika platser i staten, och från tid till annan öka antalet tills det når femton, så vida tillräckliga medel kunna anskaffas att drifva företaget igenom.

Det antages, att sammankomster och de rapporter, hvilka årligen utfärdas, jemte de frukter, som förevisas vid statsutställningen och vintermötena, gjort mycket för att väcka intresset för fruktodling i staten, och att rätta tiden nu är inne för genomdrifvandet af denna angelägenhet. Fruktodlingen röner i sanning stor nytta af detta sällskap.

VERLDSUTSTÄLLNINGEN.

Kongressen har beslutat fira minnet af en af de stora händelserna i världshistorien, nemligen Columbii upptäckande af Amerika 1492, genom att anställa en internationel eller verldsutställning, till hvilken alla nationer blifvit inbjudna att deltaga och förevisa alster af mensklig uppfinning, flit och industri. Kongressen har, såsom I veten, valt Chicago såsom platsen för denna utställnings hållande. Denna stads närhet till vår stat är säkerligen högst gynsam för vårt folk och bör sätta oss i stånd att åstadkomma en förevisning af statens resurser, som skall utgöra en källa till oblandad stolthet för hvarje medborgare i staten.

Ändamålet med denna utställning är, såvida jag blifvit väl underrättad, icke blott, att hedra minnet och ryktet af Columbus på den fyrahundrade årsdagen af kontinentens upptäckande, utan att lemna en vidtomfattande belysning öfver de framsteg och den framgång, civilisationen vunnit under de mellanliggande fyra århundradena. Man afser att göra den till en mera

storartad demonstration, än någon dylik, som ännu bragts å bane. Alla jordens civiliserade folk skola här representeras genom sitt vetande, sin skicklighet och sina handtverksalster; jordbruk, manufaktur och konst komma att bilda utmärkande drag.

Nebraska, som är en jordbrukande stat, har det i sin makt att erbjuda en tilldragande-förevisning af sina jordbruksprodukter och sina öfriga vidsträckta resurser. Hvarje medborgare i denna stat bör känna sig inspirerad af en uppriktig och lofvärd stolthet i att medverka till en utställning, som länder staten och hela landet till heder. Men härför fordras penningar i stor mängd. Byggnader, lämpliga för utställande af åkerbruksprodukter af alla slag, synnerligast af våra betsocker-intressen, vår manufaktur och andra resurser, måste uppföras på statens bekostnad.

Jag rekommenderar ett anslag af \$150,000, med en nödfallsklausul, för att införa och framställa våra utställningsartiklar.

Medborgare af Nebraska, hvilka besökte Pariser-utställningen, kände sig förödmjukade öfver den ringa och obetydliga utställning, deras produkter der rönt. Jag hoppas att sådana Nebraskabor, som besöka utställningen i Chicago, och detta böra alla göra, icke skola underkastas en liknande förödmjukelse. Hvad som förevisas från denna stat bör vara sådant, som gör hvarje inom dess gränser boende individ stoltare deröfver än någonsin förut. Det bör vara så storartadt, att hvar och en med en stolt segerblick må kunna utropa: "Detta representerar min stat!"

De fördelar, man kan vänta af denna exposition, kunna icke med ord beskrifvas. De skola göra sig kända och uppskattade under årtal. Låtom oss blott komma ihåg, att representanter för alla nationer skola skåda den. Det blir den bästa rekommendation, staten kan få.

Jag hemställer härmed ett lagförslag till edert begrundande och antagande, derest det skulle vinna eder sanktion.

SOCKERBETS-INDUSTRIEN.

Sedan sista legislaturens sammanträde och såsom ett resultat af dennas frikostighet, har i denna stat etablerats en högst vigtig industri. Jag hännyftar på tillverkningen af socker från sockerbetan. Det är min fulla öfvertygelse, att detta i framtiden skall blifva en af vesterns stora industrier, och i all synnerhet Nebraskas. Herrarne Oxnard hafva i Grand Island öppnat en storartad fabrik, med en kostnad af nära \$750,000, och hafva under de sednaste få månaderna frambringat omkring 1,000,000 skålpund socker af den allra bästa kvalitet.

Desse herrar äro kännare i tillverkningen af socker. En af dem uppgaf för mig, att han genomrest Frankrike, Tyskland och Böhmen samt alla Unionens stater i ändamål att förvissa sig om bästa trakten för tillverkningen af socker, och uttryckte sin fulla öfvertygelse, att Nebraska öfverträffar alla länder och orter för sockerbetsodling, med hänsyn till dess utmärkta jordmån.

Detta företag i Grand Island var ett experiment; äringen har varit ogynnsam på grund af torkan; affären var ny för farmarena; men icke desto mindre har experimentet fullkomligt lyckats, till den grad, att herrar Oxnard nu äro i färd med att upprätta en liknande fabrik i Norfolk.

Inom tio årkunnen I vänta att få se Nebraska såsom den ledande sockerproducerande staten i Unionen. Andra stater skola upptaga denna nya åkerbruksgren, vestern kommer att förse hela landet med socker och priserna skola för konsumenten reduceras med från 25 till 30 procent.

Jag afråder på det allvarligaste upphäfvandet af den lag, som beviljar belöning för sockerfabrikation. Denna belöning anslogs i ändamål att

uppmuntra folk att komma hit och upprätta sockerfabriker i staten. Att nu upphäffa denna lag vore att antyda misstroende. Det vore i sjelfva verket en vägran att erkänna belöningen. Låten belöningen kvarstå, så skola andra fabriker snart följa de redan började. Det erfordras ett oerhördt kapital att börja en sådan affär, och sedan folk på god tro antagit statens anbud, vore det hvarken rättvist eller honnett att återtaga detta anbud.

Det förflutna året var högst ogynnsamt för påbörjandet af detta företag. Torkan förhindrade betornas växtlighet. Affären var ny för farmarena, och de måste lära sig den. Fabrikanterna förlorade penningar förlidet år; en del af farmarena funno det mindre lönande; andra tjänade dock penningar dermed. Under ett vanligt år med mera fuktighet tror jag, att odlingen af sockerbeter skulle vara högeligen lönande, och att denna produkt snart blir en af de hufvudsakliga, farmarena odla. Min mening är, att premiet bör kvarstå för närvarande. Gif det ännu ett försök. Jag förespråkar icke herrarne Oxnar, utan andra, hvilka ämna börja sockerbetsindustri här i staten. Vi önska, att de skola komma hit — vi behöfva täflan, ty detta är säkraste sättet att motarbeta monopoli. Borttagen detta premium, så kan man lika gerna säga till dem: "Kommen icke, vi behöfva eder ej." I kunnen ock vara öfvertygade om, att de skola blifva borta. Jag är viss om, att återkallandet af denna belöning skulle vara ett allvarsamt misstag.

BESKATTNING OCH TAXERING.

Enligt min tanke är det eder oeftergiffiga pligt att ändra nu gällande lag rörande beskattning och taxering. Att en ofantlig massa egendom, fast såväl som lös, hvarje år undgår beskattning och taxering, är alltför tydligt att kunna förnekas. Att stor skilnad i taxeringen af samma slags egendom, tillhörande olika individer, ock förekommer, är ett lika väl känt sakförhållande.

De rike kunna med lätthet dölja aktier och obligationer, men den fatige arbetarens lilla anspråkslösa hus kan icke undgå taxeringsmannen.

Intet mera rättvist och ärligt sätt att indrifva stats-inkomster finnes, än att redligt taxera all egendom till dess fulla värde. Gören lagarne så stränga, att ingen kan undandraga sig dem. Straffen sådane, som öfverträda dem, utan förskoning. Jag anser, att lagstadgandena böra kunna ändras så, att hvar och en nödgas uppgifva all sin egendom. Straffet bör skärpas för sådane taxeringsmän, hvilka blunda för falska värderingar och mottaga mutor. Allmänna opinionen kan framtvinga en ärlig taxering. Paragrafer böra insättas i lagen, hvilka bestämma stränga straff för sådane taxeringsmän, hvilka med vett och vilja falskeligen värdera egendom. Det är icke nödvändigt att uppbära skatt till det fulla taxerade värdet. Den kan reduceras till hvilken procent I ansen lämpligt. Vore all egendom taxerad till sitt verkliga värde, skulle ingen ursäkt finnas för den nuvarande beskattningstaxan. Nebraska har det ryktet om sig, att vara en högt beskattad stat, och detta intryck har skadat den betydligt. Insättare och kapitalister skrämmas bort derigenom. Vår princip är och har varit låg taxering och höga skatter. Det bör i stället vara hög taxering och låg beskattning.

1888 var det taxerade värdet af all egendom i staten, fast, lös eller blandad.	\$176,012,820.45
1890 var det taxerade värdet	184,770,304.54
Utvisande en tillökning af	8,757,484.09

Och dock motsvarar icke detta en tredjedel af egendomsvärdet i staten.

Jag hoppas, att dessa kortfattade uppgifter skola föranleda eder att fatta sådana lagstadganden, som skola utgöra ett verksamt medel mot denna allmänna orättvisa.

JERNVÄGAR OCH TRANSPORTERING.

Öfver detta ämne önskar jag upprepa de åsigter, jag i mitt inträdestal för fyra år sedan och i mitt budskap för två år sedan uttalade, hvilka ännu stå oförändrade.

På samma gång som jernvägar äro nödvändiga för folket, är folket nödvändigt för jernvägarne. De förhållanden, hvori de stå till hvarandra, måste vara ömsesidiga och böra så ordnas, att bådas intressen främjas och skyddas. De, hvilka insätta sina penningar i desamma, hafva rätt att vänta vederbörlig utkomst deraf. De, som arbeta, hafva samma rätt att vänta en rättvis belöning för sitt arbete, hvilket är det kapital, de insatt. Jernvägarne böra så ordna sin frakttaxa, att farmare, höodlare, fabrikanter, handlande och alla, hvilka hos dem transportera sina varor, kunna göra det med en lönande vinst för sin affär och, så till vida som detta kan låta sig göra, genom resonliga frakttaxor. Legislaturens makt att bestämma och genomdrifva resonliga taxor å den allmänna transportörens sida är till fullo stadfäst af högsta domstolen; och denna makt måste göra sig gällande i alla sådana fall, der folket underkastas prejande afgifter. Folkets rättigheter måste skyddas. Den makt, som skapar, är större, än det skapade. Folket skapar och dess makt är afgörande, det talar genom legislaturen till de verkställande medel, det skapat för att utföra sin vilja. Det är eder pligt att tillse, det resonliga taxor blifva fastställda.

Jag föreslår antagandet af en resolution om framläggande af ett amendment till konstitutionen, hvilket vid nästa allmänna val skall underkastas omröstning, auktoriserande folket att rösta för tre jernvägskommissarier, hvilka skola ha öfverinseende öfver allt, som rör jernvägstransport, och till hvilka alla klagomål böra ställas. Det tros, att ett direkt val genom allmän omröstning skall visa sig mera nöjaktigt än något annat förfaringsätt.

AUSTRALISKA VALSYSTEMET.

Hvar och en, som följt med sin tid, måste ha gifvit akt på, att valsedelns helgd alltnera ringaktas. Allt för många betrakta den som en handelsvara, i stället för det amerikanska medborgareskapets högsta privilegium. Inga lagar kunna stiftas, nog stränga för skyddande af valsedelns renhet. Många finnas, som icke hafva något begrepp om dess värde. De vänta på valet, då de kunna utbjuda sina röster till salu, på samma sätt som farmaren väntar på skördetidens ankomst.

Det s. k. australiska valsystemet är tydligen bäst egnadt att förekomma valbedrägerier.

De stater, hvarest det blifvit försökt, kunna intyga, att det motsvarat det åsyftade ändamålet och gifvit allmän tillfredsställelse. Jag föreslår därför utan tvekan dess antagande i denna stat.

ALLMÄNNA MAGASINER.

De sista två årens erfarenhet har ådagalagt, att allmänna magasinier äro nödvändiga för att skydda farmarens inressen. För ett år sedan var priset på majs 14 cents per bushel. Det säljes nu till ett medelpris af 45 cents per bushel.

Om en magasinlag, liknande den i Illinois och andra stater, här varit gällande, skulle dess välgörande resultat varit af nästan oberäkneligt värde. Jag föreslår därför antagandet af en lag, med en nödfallsklausul, angående allmänna magasinier, med lämpliga stadganden för inspektion af säd och med arrangementer, som göra det möjligt för farmarena att hålla sin spanmål och andra produkter genom att tvinga magasinmännen att mottaga, magasinera, handtera och utskeppa desamma utan partiskhet.

Magasinsqvitten för sålunda upplagd säd äro lika goda som de bästa kommersiela papper.

FARMARE-INSTITUT.

Hvarje åtgärd, som afser att befordra farmarens intressen, förtjenar eder noggranna och gynsamma uppmärksamhet.

Upprättandet af farmare-institut skulle enligt min åsigt göra mycket godt för spridande af nyttiga kunskaper. Jag föreslår därför, att anslag göres för dylika institut och framlägger ett lagförslag i detta syfte.

IMMIGRATIONSBYRÅ.

Jag har från flera håll blifvit anmodad att i detta budskap föreslå upprättandet af en immigrationsbyrå. Om den rätt sköttes, skulle den utan tvifvel leda till en stor inflyttning af företagsamt, arbetsamt och aktningvärdt folk. Det skulle mycket höja statens produktionsförmåga, och jag förordar därför en sådan på det varmaste.

EN BENÅDNINGSBYRÅ.

Det kan utan öfverdrift sägas, att det exekutiva departementets göromål under de sista fyra åren fördubblats. Att så är förhållandet i högsta exekutive tjenstemannens departement, kan jag af egen erfarenhet bestyrka. Minst en fjerdedel och troligen en tredjedel af tiden upptages af behandlingen af ansökningar om benådning. Guvernören borde befrias från åtminstone större delen af detta arbete.

En benådningsbyrå skulle åstadkomma detta resultat och bildandet af en dylik föreslås därför härmed.

FARMACI-BYRÅN.

Sista sessionens stadganden för upprättande af en farmaci-byrå äro nu satta i verket och visa sig mycket välgörande. Resultatet är att vi hafva kompetente farmaceuter. Ingen kan tjenstgöra som provisor, som icke grundligen lärt sig apotekareyrket samt lyckligt genomgått en grundlig examen. Detta är en sak, som angår hela befolkningens lif och helsa. Farmaci-byrån är en högst välgörande institution.

I Nebraska finnas nu 1,509 examinerade farmaceuter.

STATENS BANK-INSTITUTIONER.

Bank-departementets rapport omfattar en period af aderton månader. Denna rapport visar att, då denna lag den 1 Juli 1889 blef gällande, statens bank-institutioner voro i ett tillstånd, som fordrade omedelbart och energiskt ingripande från dem, under hvilkas öfverinseende dessa institutioner blifvit stälda.

En omsorgsfull granskning af de kondenserade uppgifter, som af detta departement blifvit utarbetade, visar tydligt, att denna lag varit af stor nytta icke blott för institutionerna sjelfva, utan äfven genom deras rensande och stärkande för hela statens befolkning.

Statens bank-byrås och dess kontrollörers arbete har blifvit krönt med ett mått af framgång, som är ovanligt vid tillämpandet af en så ny och så vigtig lag.

I detta departements rapport, som nu är under tryckning, förekomma rekommendationer, som i sinom tid skola framläggas för eder, och jag är öfvertygad, att de af eder skola tagas i noggrant öfvervägande.

TRANSPORTERINGSBYRÅN.

Jag har blifvit underrättad, att dröjsmålet med insändandet af transporteringsbyråns rapport, för hvilket tiden af lagen är bestämd, är förorsakadt af länge försenade rapporter från somliga af statens jernvägar i förening med det betydligt ökade arbete för rapportens utgörande, som denna gång varit nödvändigt för att framlägga jernvägarnes tillstånd mera fullständigt än i föregående årliga rapporter. Jag har blifvit försäkrad, att den snart skall publiceras och distribueras, och att dess innehåll och uppställning blifva sådana, att man med lätthet kan vinna inblick i de förhållanden, som det är nödvändigt att känna för afgörande af frågor rörande regleringen af statens kommers, samt i byråns verksamhet under fiskalåret, slutande den 30 Juni 1890.

KONSTBEVATTNING.

Allmänhetens uppmärksamhet har blifvit riktad på frågan om konstbevattning i vestra delen af staten och jag anbefaller den till edert gynsamma öfvervägande. Jag vågar vidare vördsamt föreslå, att en gemensam resolution och ett memorial af legislaturen antagas, uppfordrande kongressen att vidtaga ytterligare nödvändiga åtgärder för bevattning af det torra landet i vestern.

RAPPORTER.

Rapporter från alla statens institutioner framläggas härmed, vidare en rapport öfver utgifterna i exekutiva departementet, en förteckning på benådningar och strafförmildringar under de två år, som slutade den 30 November 1890, samt en rapport, visande milantalet af de jernvägar, som bygdes i staten under tvåårsperioden.

SLUTORD.

Mina herrar! Denna stats öden och dess befolknings välfärd hvila nu i edra händer. Eder lagstiftning måste medföra goda eller dåliga följder, hvilka skola göra sig kännbara under många kommande år. Jag råder eder att undvika alla öfverlagda och ytterliga åtgärder. Jag tillråder en sansad och konservativ politik. Jag afråder allvarligt vidtagandet af åtgärder, som förhindra denna stats utveckling och välfärd. Jag är förvissad, att hvar och en af eder åstundar att befordra folkets bästa intressen, och i skolen säkrast uppnå detta mål genom att öfvergifva alla förvillande teorier och stifta sådana lagar, som mest bidraga till dess lycka och förnöjsamhet. Handlande i öfverensstämmelse härmed och fullt beslutne att stifta goda och visa lagar, hvilka skola medföra det högsta goda för alla, skolen i för all framtid göra eder förtjenta af edra konstituenters och hela Nebraskas befolknings erkänsla.

JOHN M. THAYER.

Den 5 Februari 1891.

THE LIBRARY OF THE
ADD 5 1895
UNIVERSITY OF ILLINOIS

3 0112 058559359